

Poēma par Magnoliju 木蘭詩

(Ziemeļu dinastiju folklorā, 5.-6.gs.)

Klik-klak, klik-klak! Magnolija pie loga auž.

唧唧復唧唧, 木蘭當戶織。

Nu vairs nedzird spoles skaņas, tikai meitenes nopūtu elsas.

不聞機杼聲, 惟聞女歎息。

Ja taujā, pēc kā viņa ilgojas, ko gan atminas viņa,

問女何所思, 問女何所憶。

Tā bilst, ka nav viņai ilgu, nav ko atminēties tai.

女亦無所思, 女亦無所憶。

Vakarnakt ieraudzījusi armijas pavēsti, ka valdnieks visus sauc zaldātos.

昨夜見軍帖, 可汗大點兵。

Armijas sarakstam 12 ruļļi, ikvienā no tiem – viņas tēva vārds.

軍書十二卷, 卷卷有爺名。

Mīļajam tētim nav lielu dēlu, un Magnolijai nav vecāko brāļu.

阿爺無大兒, 木蘭無長兄,

Izlēma viņa pirkt zirgu un seglus, un no šī paša brīža tēva vietā karot.

願為市鞍馬, 從此替爺征。

Austrumu tirgū pirka ātru zirgu, rietumu tirgū – seglus un segu.

東市買駿馬, 西市買鞍韉。

Dienvidu tirgū nopirka sakšas, ziemeļu tirgū – pātagu garu.

南市買轡頭, 北市買長鞭。

Saullēktā šķīrās no tēva un mātes, nokrēsli jau nakšņoja Dzeltenās upes krastā.

旦辭爺孃去, 暮宿黃河邊。

Nedzirdēja, kā vecāki žēlabaini sauc meitu, tik skanēja upes straujā ūdens čalas.

不聞爺孃喚女聲, 但聞黃河流水聲濺濺。

Saullēktā viņa pameta Dzelteno upi, nokrēsli jau nakšņoja Melnā kalna korē.

旦辭黃河去, 暮宿黑山頭。

Nedzirdēja vecāku žēlabas, tik skanēja Jeņšaņ kalna barbaru zirgu pakavu duna.

不聞爺孃喚女聲, 但聞燕山胡騎聲啾啾。

Tūkstošiem jūdžu paskrēja cīņu sadursmēs, pārvarot robežas un kalnus kā lidojot.

萬里赴戎機, 關山度若飛。

Pusnaktīs gaisā šķīdēja apsarga zvagulis, saltajā gaismā mirgoja dzelžainās bruņas.

朔氣傳金柝, 寒光照鐵衣。

Karavadoņi pēc simts kaujām mira, brašais kareivis pēc gadu desmita atgriezās.

將軍百戰死, 壯士十年歸。

Atgriežoties atnāca un satika Debesu dēlu, Debesu dēls sēdēja Gaismas hallē.

歸來見天子, 天子坐明堂。

Nopelni divpadsmit pakāpēs, apbalvojumos dāvāts – simts tūkstoši, pat vairāk.

策勳十二轉, 賞賜百千強。

Valdnieks jautāja, pēc kā viņa tīko, bet Magnolijai nevaj' dzēja amatu augstu.

可汗問所欲, 木蘭不用尚書郎。

Vēlējās viņa aizlienēt kamieļa tūkstoš jūdžu kājas, kas aiznestu bērnu uz dzimto ciemu.

願借明駝千里足, 送兒還故鄉。

Vecāki, dzirdot par meitas nākšanu, viens otru balstīdami, jau piepilsētā sagaidīja.

爺孃聞女來, 出郭相扶將。

Vecākā māsa, uzzinājusi par viņas atgriešanos, pie loga sēdās sārti krāsoties.

阿姊聞妹來, 當戶理紅妝。

Jaunākais brālis, to izdzirdējis, trīdams nazi steidzās pie sivēniem, auniem.
小弟聞姊來, 磨刀霍霍向豬羊。

Es atvēru austrumu istabas durvis, apsēdos rietumu istabas gultā.
開我東閣門, 坐我西閣床。

Novilku kara laiku apmetni, ietērpos seno dienu drānās.
脫我戰時袍, 著我舊時裳。

Pa logu izķemmēju mākoņu matus, pie spoguļa uzliku zeltziedu rotas.
當窗理雲鬢, 對鏡帖花黃。

Izgāju pa durvīm satikt cīņu biedrus, tie pārsteigumā vai izbijās.
出門看火伴, 火伴皆驚惶。

Kopā aizvadīti divpadsmit gadi, nezinot, ka Magnolija – meiča.
同行十二年, 不知木蘭是女郎。

Zaķītis klapē ar ķepiņām, zaķenīte šķelmīgi actiņas bola.
雄兔腳撲朔, 雌兔眼迷離。

Bet, kad zaķu pārītis cilpo pa zemi, kā var izšķir, meitene es vai puika.
雙兔傍地走, 安能辨我是雄雌。

/no senķīniešu valodas tulkojusi – Agita Baltgalve/